

รายงานผลการดำเนินงานโครงการบริการวิชาการ
ปีงบประมาณ พ.ศ. 2561

โครงการพัฒนาความรู้ทางภาษาไทยให้กับกลุ่มครูอาสาในศูนย์
โรงเรียนสอนภาษาไทย พุทธศาสนา และวัฒนธรรม
รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย รุ่นที่ 2

วันที่ 13-15 กรกฎาคม 2561
ณ โรงเรียนวัดพิกุลทองวราราม รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย

ผู้รับผิดชอบโครงการ
อาจารย์ขวัญฤตา ทวีสุข และคณะ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

รายงานผลการดำเนินงานโครงการบริการวิชาการ
ปีงบประมาณ พ.ศ. 2560

โครงการพัฒนาความรู้ทางภาษาไทยให้กับกลุ่มครูอาสาในศูนย์โรงเรียนสอนภาษาไทย
พุทธศาสนา และวัฒนธรรม รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย
วันที่ 13-15 กรกฎาคม 2561
ณ โรงเรียนวัดพิบูลทองวราราม รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย

ผู้รับผิดชอบโครงการ.....
(อาจารย์ขวัญฤตา ทวีสุข)

ผู้ตรวจสอบโครงการ.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพร สุนทรนนท์)
คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ผู้ตรวจสอบโครงการ.....
(อาจารย์เวคิน วุฒิมวงศ์)
รองผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนาชายแดนใต้

บทสรุปผู้บริการ

โครงการพัฒนาความรู้ทางภาษาไทยให้กับกลุ่มครูอาสาในศูนย์โรงเรียนสอนภาษาไทย พุทธศาสนา และวัฒนธรรม รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย ได้รับการอนุมัติให้ดำเนินโครงการโดยใช้งบประมาณแผ่นดิน จำนวน 61,700 บาท มีวัตถุประสงค์เพื่อ ให้ความรู้ด้านภาษาไทย และเพื่อเพิ่มทักษะการสอนภาษาไทยแก่ครูอาสาในศูนย์โรงเรียนสอนภาษาไทย พุทธศาสนา และวัฒนธรรม รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย รุ่นที่ 2 เพื่อที่จะได้นำไปถ่ายทอดให้เยาวชนในชุมชนต่อไปได้อย่างถูกต้อง มีลักษณะรูปแบบของโครงการเป็นการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการแบบกลุ่ม มีกลุ่มเป้าหมายคือ ครูอาสาในศูนย์โรงเรียนสอนภาษาไทย พุทธศาสนา และวัฒนธรรม รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย จำนวน 31 คน ดำเนินการในวันที่ 13-15 กรกฎาคม 2561 ณ โรงเรียนวัดพิบูลทองวราราม รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย โดยได้รับความอนุเคราะห์จากสถาน กงสุลใหญ่ ณ เมืองโกตาบารู ประเทศมาเลเซีย และทางสมาคมสยาม รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย รวมไปถึง ศูนย์โรงเรียนสอนภาษาไทย พุทธศาสนา และวัฒนธรรม รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย เกิดเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ จำนวน 1 เครือข่าย และเกิดองค์ความรู้ทาง ด้านภาษาไทย และเพิ่มทักษะการสอนภาษาไทยแก่ครูอาสาในศูนย์โรงเรียนสอนภาษาไทย ฯ นอกจากนี้ได้มีการประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการได้ร้อยละ 89.80 และมีข้อเสนอแนะให้มีการอบรมอย่างต่อเนื่องทุกปี รวมไปถึงควรมีระยะเวลาในการอบรมที่เพิ่มขึ้น

คณะกรรมการดำเนินโครงการ

คำนำ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้ลงพื้นที่ไปสัมผัสกับชุมชนชาวมลายูเชื้อสายไทย ในรัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย และได้สอบถามชาวบ้านเกี่ยวกับเรื่องการเรียนการสอนภาษาไทย ชาวบ้านและครูผู้สอนภาษาไทยยังขาดความรู้ความเข้าใจ และขาดทักษะทางการสอน ทางแต่ละโรงเรียนมีความต้องการครูผู้สอนจากประเทศไทยเข้าไปพัฒนา อบรมครูผู้สอนวิชาภาษาไทยให้มีความรู้ความสามารถมากขึ้น เพื่อที่จะถ่ายทอดให้กับเยาวชนได้อย่างถูกต้องมากยิ่งขึ้น ทางคณะทำงานจึงได้จัดทำโครงการ พัฒนาความรู้ทางภาษาไทยให้กับกลุ่มครูอาสาในศูนย์โรงเรียนสอนภาษาไทย พุทธศาสนา และวัฒนธรรม รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย รุ่นที่ 2 เพื่อเป็นการพัฒนาและส่งเสริมครูอาสาผู้สอนภาษาไทย ในรัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย มีศักยภาพทางภาษาไทยเพิ่มขึ้น เพื่อนำไปใช้สอนและพัฒนาเยาวชนในชุมชนให้มีความรู้ ความสามารถเพิ่มพูน รวมไปถึงใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องเหมาะสมในการสื่อสาร และมีความห่วงใยอนุรักษ์ภาษาไทยสืบไป

เอกสารฉบับนี้ ได้รวบรวมรายละเอียดของการดำเนินโครงการ พัฒนาความรู้ทางภาษาไทย ให้กับกลุ่มครูอาสาในศูนย์โรงเรียนสอนภาษาไทย พุทธศาสนา และวัฒนธรรม รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย ซึ่งประกอบไปด้วยความเป็นมาของโครงการ วัตถุประสงค์ ประโยชน์ที่ได้รับ วิธีการดำเนินการ ผลการดำเนินการและปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ ตลอดจนการวัดความสำเร็จของการจัดโครงการ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้สนใจโครงการ

คณะกรรมการดำเนินโครงการ

20 กรกฎาคม 2561

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	ก
คำนำ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญตาราง	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญ	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
ประโยชน์ที่ได้รับจากโครงการ	2
บทที่ 2 วิธีการดำเนินงาน	3
ขั้นตอนเตรียมการ	3
ขั้นตอนดำเนินการ	3
ขั้นตอนหลังดำเนินการ	4
บทที่ 3 ผลการดำเนินงาน	5
บทที่ 4 สรุปผล อภิปรายผล ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ	9
ภาคผนวก	11
ภาคผนวก ก โครงการที่ได้รับการอนุมัติ	12
ภาคผนวก ข แบบประเมินความพึงพอใจ	18
ภาคผนวก ค บัญชีรายชื่อผู้ลงทะเบียนเข้าร่วมอบรมในโครงการ	20
ภาคผนวก ง เอกสารและคำสั่งแต่งตั้งวิทยากรในการจัดอบรม	27
ภาคผนวก จ รูปภาพการจัดโครงการ	48
ภาคผนวก ฉ แผ่นซีดีบันทึกรายงานผลการดำเนินงาน	52
คณะผู้จัดทำ	55

สารบัญตาราง

เรื่อง	หน้า
ตารางที่ 1 แสดงจำนวนผู้ตอบแบบประเมินโครงการฯ จำแนกตามเพศ	5
ตารางที่ 2 แสดงจำนวนผู้ตอบแบบประเมินโครงการฯ จำแนกตามช่วงอายุ	5
ตารางที่ 3 แสดงจำนวนผู้ตอบแบบประเมินโครงการฯ จำแนกตามระดับการศึกษา	6
ตารางที่ 4 แสดงความพึงพอใจด้านการให้บริการ	6
ตารางที่ 5 แสดงความพึงพอใจด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	6
ตารางที่ 6 แสดงความพึงพอใจด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่และวิทยากร	7
ตารางที่ 7 แสดงความพึงพอใจด้านการนำไปใช้ประโยชน์	7
ตารางที่ 8 ภาพรวมของโครงการ	8

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของการทำโครงการ

ประเทศมาเลเซียเป็นประเทศที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม เนื่องจากมีประชากรที่ประกอบไปด้วยกลุ่มชนหลายเชื้อชาติ หลายเผ่าพันธุ์อาศัยอยู่ร่วมกันทั้งมลายู จีน อินเดีย และเชื้อชาติอื่น ๆ ซึ่งหนึ่งในนี้ประกอบด้วยประชากรที่เป็นชาวมาเลเซียเชื้อสายไทยอาศัยอยู่ด้วย โดยคนไทยเหล่านี้ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในรัฐตอนเหนือของประเทศมาเลเซีย โดยเฉพาะในรัฐเกดะห์ (ไทรบุรี) กลันตัน ปะลิส และตรังกานู ซึ่งเป็นดินแดนที่มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศไทยและเคยเป็นหัวเมืองในปกครองของอาณาจักรสยามมาก่อน

หนึ่งในพื้นที่แหล่งอาศัยคือรัฐกลันตัน ซึ่งตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศมาเลเซีย ทิศเหนือมีอาณาเขตติดต่อกับอำเภอสุโขทัย โกลก และอำเภอดงขี้เหล็ก จังหวัดนราธิวาส ของประเทศไทย เป็นรัฐที่มีจำนวนประชากรชาวมาเลเซียเชื้อสายไทยอาศัยอยู่มากเป็นอันดับสองรองจากรัฐเกดะห์ โดยส่วนใหญ่จะตั้งถิ่นฐานบ้านเรือนอยู่หนาแน่นในเขต 7 อำเภอ ได้แก่อำเภอตุมปัต อำเภอปาเสร์มีส อำเภอโกตาบารู อำเภอมาจิง อำเภอปาเสร์บูเต๊ะห์ อำเภอบาเจาะและอำเภอตานะเมระห์

ชาวมาเลเซียเชื้อสายไทยในประเทศมาเลเซียยังคงวิถีในการดำเนินชีวิตที่แสดงให้เห็นลักษณะจำเพาะที่บ่งบอกถึงความเป็นไทยค่อนข้างชัดเจน ทั้งในเรื่องของศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณี รวมไปถึงการอนุรักษ์ภาษาดั้งเดิม คือ ภาษาไทยกลันตันเอาไว้ และยังให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย โดยจัดตั้งศูนย์โรงเรียนสอนภาษาไทย พุทธศาสนา และวัฒนธรรม ให้แก่เยาวชนในชุมชนเพื่อไม่ให้เยาวชนหลงลืมรากเหง้าทางภาษาของตัวเอง โดยจัดการเรียนการสอนภาษาไทยภายในวัดต่าง ๆ โดยมีครูที่มีจิตอาสาช่วยสอนหนังสือ อาจจะเป็นพระ เป็นรุ่นพี่ หรือผู้ใหญ่ในชุมชนที่พอมีความรู้ทางภาษาไทย เป็นต้น

จากการลงพื้นที่ไปสัมผัสกับชุมชนชาวมาเลเซียเชื้อสายไทย ในรัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย และได้สอบถามชาวบ้านเกี่ยวกับเรื่องการเรียนการสอนภาษาไทย ชาวบ้านและครูผู้สอนภาษาไทยยังขาดความรู้ความเข้าใจ และขาดทักษะทางการสอน ทางแต่ละโรงเรียนมีความต้องการครูผู้สอนจากประเทศไทยเข้าไปพัฒนา อบรมครูผู้สอนวิชาภาษาไทยให้มีความรู้ความสามารถมากขึ้น เพื่อที่จะถ่ายทอดให้กับเยาวชนได้อย่างถูกต้องมากยิ่งขึ้น ทางคณะทำงานจึงได้จัดทำโครงการ พัฒนาความรู้ทางภาษาไทยให้กับกลุ่มครูอาสาในศูนย์โรงเรียนสอนภาษาไทย พุทธศาสนา และวัฒนธรรม รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย เพื่อเป็นการพัฒนาและส่งเสริมครูอาสาผู้สอนภาษาไทย ในรัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย มีศักยภาพทางภาษาไทยเพิ่มขึ้นเพื่อนำไปใช้สอนและพัฒนาเยาวชนในชุมชนให้มีความรู้ความสามารถเพิ่มพูน รวมไปถึงใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องเหมาะสมในการสื่อสาร และมีความห่วงหาอาทรอนุรักษ์ภาษาไทยสืบไป โดยจัดทำโครงการบริการวิชาการเป็นรุ่นที่ 2

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อให้ความรู้ด้านภาษาไทยแก่ครูอาสาในศูนย์โรงเรียนสอนภาษาไทย พุทธศาสนา และวัฒนธรรม รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย
2. เพื่อเพิ่มทักษะการสอนภาษาไทยแก่ครูอาสาในศูนย์โรงเรียนสอนภาษาไทย พุทธศาสนา และวัฒนธรรม รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย เพื่อที่จะได้นำไปถ่ายทอดให้เยาวชนในชุมชนต่อไปได้อย่างถูกต้อง

ประโยชน์ที่ได้รับจากโครงการ

1. ผู้เข้าร่วมโครงการมีความรู้ ความเข้าใจทางภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น
2. ผู้เข้าร่วมโครงการมีทักษะการสอนภาษาไทยเพิ่มขึ้น พร้อมทั้งถ่ายทอดให้ครูคนอื่นและถ่ายทอดให้เยาวชนในชุมชนได้
3. ผู้เข้าร่วมโครงการสามารถเป็นต้นแบบครูอาสาเพื่ออบรมทักษะทางภาษาไทยแก่รุ่นต่อ ๆ ไป
4. ผู้เข้าร่วมโครงการเกิดความห่วงแหน และอนุรักษ์ภาษาไทยสืบไป

บทที่ 2 วิธีการดำเนินงาน

โครงการ พัฒนาความรู้ทางภาษาไทยให้กับกลุ่มครูอาสาในศูนย์โรงเรียนสอนภาษาไทย พุทธศาสนา และวัฒนธรรม รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย รุ่นที่ 2 เป็นโครงการเพื่อพัฒนาและส่งเสริมครูอาสาผู้สอนภาษาไทย ในรัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย ให้มีศักยภาพทางภาษาไทยเพิ่มขึ้นเพื่อนำไปใช้สอนและพัฒนาเยาวชนในชุมชนให้มีความรู้ ความสามารถเพิ่มพูน รวมไปถึงใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องเหมาะสมในการสื่อสาร และมีความห่วงหาอาทรรักภาษาไทยสืบไป ซึ่งกลุ่มเป้าหมายในโครงการนี้ คือ ครูอาสาในศูนย์โรงเรียนสอนภาษาไทย พุทธศาสนา และวัฒนธรรม รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย จำนวน 30 คน โดยมีขั้นตอนการดำเนินโครงการ 3 ขั้นตอน ดังนี้

2.1 ขั้นตอนการเตรียม

2.1.1 ประชุมคณะทำงานและวิทยากร ในการพิจารณารูปแบบในการให้บริการวิชาการภายใต้กิจกรรมอบรมให้ความรู้ทางภาษาไทยให้กับกลุ่มครูอาสาในศูนย์โรงเรียนสอนภาษาไทย พุทธศาสนา และวัฒนธรรม รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย รุ่นที่ 2 ในประเด็น “การประพันธ์บทกวี การเขียนเรียงความ และการใช้เกมในการสอนภาษาไทย” พร้อมกำหนดวันเวลาและสถานที่ กลุ่มเป้าหมายจากโรงเรียนต่าง ๆ สำหรับวิทยากร อบรมให้ความรู้ทางภาษาไทยให้กับกลุ่มครูอาสาในศูนย์โรงเรียนสอนภาษาไทย พุทธศาสนา และวัฒนธรรม รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย รุ่นที่ 2 คือ อาจารย์และเจ้าหน้าที่ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวน 6 คน ได้แก่ อาจารย์ขวัญตา ทวีสุข, อาจารย์สวพร จันทรสกุล, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปองทิพย์ หนูหอม, อาจารย์ชูโรดา เจณี, อาจารย์โสภณ พฤกษวานิช และนางสาวรุสฎา ซีบะ และแบ่งวิทยากรเป็น 3 กลุ่มย่อยในการจัดอบรมต่อผู้เข้าอบรมจำนวน 10 คนต่อกลุ่ม

2.1.2 จัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินและคำสั่งแต่งตั้งวิทยากรในโครงการอบรมให้ความรู้ทางภาษาไทยให้กับกลุ่มครูอาสาในศูนย์โรงเรียนสอนภาษาไทย พุทธศาสนา และวัฒนธรรม รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย รุ่นที่ 2

2.2 ขั้นตอนระหว่างการทำโครงการ

2.2.1 ติดต่อประสานงานกับท่านกงสุลใหญ่ ณ เมืองโกตาบารู รัฐกลันตัน, ประธานสมาคมสยาม รัฐกลันตัน, ประธานศูนย์โรงเรียนสอนภาษาไทย พุทธศาสนา และวัฒนธรรม รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย และผู้อำนวยการโรงเรียนในเขตรัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย เพื่อประชาสัมพันธ์การเข้าร่วมโครงการดังกล่าว รวมถึงเพื่อเป็นเกียรติในการจัดทำโครงการข้างต้น

2.2.2 ดำเนินการเกี่ยวกับเอกสารจัดซื้อจัดจ้าง คือ การดำเนินการทางด้านการเงินเพื่อขอเบิกเงินงบประมาณในการจัดกิจกรรม รวมถึงกระบวนการยืมเงินจากกองคลังและประสานงานกับงานพัสดุ และการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินกิจกรรม

2.2.3 ดำเนินการขอใช้สถานที่ในการฝึกอบรม รวมทั้งจัดเตรียมความพร้อมของสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการดำเนินโครงการ

2.2.4 ดำเนินการจัดเอกสารประกอบการอบรมโครงการให้ไปเป็นตามแผนและกำหนดการที่วางไว้

2.2.5 ดำเนินการจัดทำเอกสารการเดินทางไปราชการ

2.2.6 ดำเนินการอบรมโครงการให้ไปเป็นตามแผนและกำหนดการที่วางไว้

2.2.7 ทดสอบความรู้ความสามารถหลังจากการอบรม

2.2.8 ให้ผู้เข้าร่วมโครงการตอบแบบประเมินความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการ และเขียนแสดงความรู้สึกที่ได้เข้าร่วมโครงการในครั้งนี้

2.3 ขั้นตอนหลังการดำเนินโครงการ

2.3.1 กรอกข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจโครงการ

2.3.2 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจและสรุปผลโครงการ

2.3.3 จัดทำสรุปเล่มรายงานผลการดำเนินงานโครงการบริการวิชาการ

2.3.4 ติดตามผลการนำไปใช้ประโยชน์

บทที่ 3

ผลการดำเนินการ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โครงการพัฒนาความรู้ทางภาษาไทยให้กับกลุ่มครูอาสาในศูนย์โรงเรียนสอนภาษาไทย พุทธศาสนา และวัฒนธรรม รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย รุ่นที่ 2 เมื่อวันที่ 13-15 กรกฎาคม 2561 ณ โรงเรียนวัดพิบูลทองวราราม รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย ได้รับการจัดสรรงบประมาณ จำนวน 61,700 บาท โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ให้ความรู้ด้านภาษาไทย และเพื่อเพิ่มทักษะการสอนภาษาไทยแก่ครูอาสาในศูนย์โรงเรียนสอนภาษาไทย พุทธศาสนา และวัฒนธรรม รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย เพื่อที่จะได้นำไปถ่ายทอดให้เยาวชนในชุมชนต่อไปได้อย่างถูกต้อง

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้เข้าร่วมโครงการ

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนผู้ตอบแบบประเมินโครงการฯ จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	8	25.80
หญิง	23	74.20
รวม	31	100.0

จากตารางที่ 1 พบว่า มีผู้ตอบแบบประเมินโครงการฯ จำนวน 31 คน เป็นเพศชาย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 25.80 เป็นเพศหญิงจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 74.20

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนผู้ตอบแบบประเมินโครงการฯ จำแนกตามช่วงอายุ

ช่วงอายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อายุ 10-20 ปี	31	100.0
อายุ 21-30 ปี	-	-
อายุมากกว่า 30 ปีขึ้นไป	-	-
รวม	31	100.0

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ตอบแบบประเมินโครงการฯ จำนวน 31 คน จำแนกตามช่วงอายุ แบ่งออกเป็นอายุระหว่าง 10-20 ปี จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนผู้ตอบแบบประเมินโครงการฯ จำแนกตามระดับการศึกษา

หน่วยงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประถมศึกษา	-	-
มัธยมศึกษา	31	100
อุดมศึกษา	-	-
รวม	31	100.0

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้ตอบแบบประเมินโครงการฯ จำนวน 31 คน จำแนกตามระดับการศึกษา แบ่งออกเป็นระดับประถมศึกษาไม่มี ระดับมัธยมศึกษา จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 100 และอุดมศึกษาไม่มี

ส่วนที่ 2 ความพึงพอใจเกี่ยวกับการดำเนินงานโครงการ

ตารางที่ 4 แสดงความพึงพอใจด้านการให้บริการ

1. ด้านการให้บริการ	$\bar{X}$	S.D.	ความพึงพอใจ
1.1 การประชาสัมพันธ์กิจกรรม	4.54	0.56	มากที่สุด
1.2 บรรยากาศของการจัดกิจกรรม	4.74	0.44	มากที่สุด
1.3 ระยะเวลาการจัดกิจกรรม	4.54	0.56	มากที่สุด
1.4 ความเหมาะสมของรูปแบบการจัดกิจกรรม	4.77	0.42	มากที่สุด
1.5 การมีส่วนร่วมของผู้เข้าร่วมกิจกรรม	4.54	0.56	มากที่สุด
ภาพรวม	4.62	0.50	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า ความพึงพอใจด้านการให้บริการ โดยรวมอยู่ที่ระดับ 4.62 ซึ่งมีความพึงพอใจระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความเหมาะสมของรูปแบบการจัดกิจกรรม มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด รองลงมาคือ บรรยากาศของการจัดกิจกรรม มีระดับความพึงพอใจ 4.74 มากที่สุด ส่วนการประชาสัมพันธ์, ระยะเวลาการจัดกิจกรรมและการมีส่วนร่วมของผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีระดับความพึงพอใจในระดับคะแนนที่เท่ากัน ระดับความพึงพอใจมากที่สุด 4.54

ตารางที่ 5 แสดงความพึงพอใจด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

2. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	$\bar{X}$	S.D.	ความพึงพอใจ
2.1 สถานที่ในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม	4.38	0.49	มาก
2.2 ความเพียงพอของวัสดุ/อุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรม	4.13	0.61	มาก
ภาพรวม	4.25	0.55	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า ความพึงพอใจด้านสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมอยู่ที่ระดับ 4.3 8 ซึ่งมีความพึงพอใจระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สถานที่ในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสมมีความพึงพอใจมากที่สุด รองลงมาคือ ความเพียงพอของวัสดุ/อุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรม

ตารางที่ 6 แสดงความพึงพอใจด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่และวิทยากร

3. ด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่และวิทยากร	$\bar{X}$	S.D.	ความพึงพอใจ
3.1 การให้บริการของเจ้าหน้าที่	4.52	0.57	มากที่สุด
3.2 มีความรู้และทักษะการสอนภาษาไทย	4.61	0.55	มากที่สุด
3.3 การถ่ายทอดความรู้ของวิทยากรมีความชัดเจน	4.65	0.48	มากที่สุด
ภาพรวม	4.59	0.53	มากที่สุด

จากตารางที่ 6 พบว่า ความพึงพอใจด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่และวิทยากร โดยรวมอยู่ที่ระดับ 4.59 ซึ่งมีความพึงพอใจระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การถ่ายทอดความรู้ของวิทยากรมีความชัดเจน มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด รองลงมา คือ วิทยากรมีความรู้และทักษะการสอนภาษาไทย และการให้บริการของเจ้าหน้าที่ ตามลำดับ

ตารางที่ 7 แสดงความพึงพอใจด้านการนำไปใช้ประโยชน์

4. ด้านบทบาทของสถาบันการศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ความพึงพอใจ
4.1 ผู้เข้าร่วมโครงการสามารถเป็นต้นแบบครูอาสาเพื่ออบรมทักษะทางภาษาไทยแก่รุ่นต่อ ๆ ไปได้	4.54	0.56	มากที่สุด
4.2 ผู้เข้าร่วมโครงการเกิดความหวงแหน และอนุรักษ์ภาษาไทยสืบไป	4.52	0.57	มากที่สุด
ภาพรวม	4.53	0.56	มากที่สุด

จากตารางที่ 7 พบว่า ความพึงพอใจด้านบทบาทของสถาบันการศึกษา โดยรวมอยู่ที่ระดับ 4.53 ซึ่งมีความพึงพอใจระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้เข้าร่วมโครงการสามารถเป็นต้นแบบครูอาสาเพื่ออบรมทักษะทางภาษาไทยแก่รุ่นต่อ ๆ ไปได้ มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด รองลงมา คือ ผู้เข้าร่วมโครงการเกิดความหวงแหน และอนุรักษ์ภาษาไทยสืบไป

ตารางที่ 8 ภาพรวมของโครงการ

ประเด็น	$\bar{X}$	S.D.	ความพึงพอใจ
1. ด้านการให้บริการ	4.62	0.50	มากที่สุด
2. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	4.25	0.55	มาก
3. ด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่และวิทยากร	4.59	0.53	มากที่สุด
4. ด้านการนำไปใช้ประโยชน์	4.53	0.56	มากที่สุด
ภาพรวม	4.49	0.53	มาก

จากตารางที่ 8 พบว่า ความพึงพอใจในภาพรวมของโครงการ โดยรวมอยู่ที่ระดับ 4.49 ซึ่งมี ความพึงพอใจระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความพึงพอใจด้าน ด้านการให้บริการ มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่และวิทยากร, ด้านการนำไปใช้ประโยชน์ และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ตามลำดับ

$$\begin{aligned}
 \text{ร้อยละของความพึงพอใจ} &= \frac{\text{คะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจ} \times 100}{5} \\
 &= \frac{4.49 \times 100}{5} \\
 &= 89.80
 \end{aligned}$$

จากแบบสอบถามความพึงพอใจโครงการ โดยภาพรวมผู้เข้ารับการอบรม โครงการ พัฒนาความรู้ทางภาษาไทยให้กับกลุ่มครูอาสาในศูนย์โรงเรียนสอนภาษาไทย พุทธศาสนา และวัฒนธรรม รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย มีความพึงพอใจร้อยละ 89.80

บทที่ 4

สรุปผล อภิปรายผล ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ

จากการดำเนินงานโครงการพัฒนาความรู้ทางภาษาไทยให้กับกลุ่มครูอาสาในศูนย์โรงเรียนสอนภาษาไทย พุทธศาสนา และวัฒนธรรม รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย รุ่นที่ 2 เพื่อให้ความรู้ด้านภาษาไทย และเพื่อเพิ่มทักษะการสอนภาษาไทยแก่ครูอาสาในศูนย์โรงเรียนสอนภาษาไทย พุทธศาสนา และวัฒนธรรม รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย เพื่อที่จะได้นำไปถ่ายทอดให้เยาวชนในชุมชนต่อไปได้อย่างถูกต้อง สามารถสรุปผล อภิปรายผล ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

4.1 สรุปผลการดำเนินงานตามโครงการในภาพรวม

4.1.1 เชิงปริมาณ

จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการพัฒนาความรู้ทางภาษาไทยให้กับกลุ่มครูอาสาในศูนย์โรงเรียนสอนภาษาไทย พุทธศาสนา และวัฒนธรรม รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย รุ่นที่ 2 ได้ตั้งกลุ่มเป้าหมายไว้จำนวน 30 คน มีผู้สนใจเข้าร่วมโครงการทั้งสิ้น 31 คน เกินเป้าหมายที่ได้วางไว้

4.1.2 เชิงคุณภาพ

ครูอาสาในศูนย์โรงเรียนสอนภาษาไทย พุทธศาสนา และวัฒนธรรม รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย ให้ความร่วมมือและสนใจเข้าร่วมกิจกรรม อีกทั้งสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอบรมไปพัฒนาครูและพัฒนาเยาวชนในชุมชนต่อไปได้

4.1.3 การวัดความสำเร็จของโครงการ

การฝึกอบรมโครงการพัฒนาความรู้ทางภาษาไทยให้กับกลุ่มครูอาสาในศูนย์โรงเรียนสอนภาษาไทย พุทธศาสนา และวัฒนธรรม รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย รุ่นที่ 2 ผู้เข้าร่วมอบรมส่วนใหญ่มีความพึงพอใจทั้งด้าน การให้บริการ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่และวิทยากร และด้านบทบาทของสถาบันการศึกษา โดยภาพรวม มีความพึงพอใจโครงการร้อยละ 89.80 อีกทั้งจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการจำนวน 31 คน มีความรู้และมีทักษะทางภาษาไทยเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับบริการวิชาการทุกคน ทั้งนี้สามารถนำความรู้ที่ได้ไปถ่ายทอดให้กับครูอาสาคนอื่น รวมทั้งนำไปสอนเยาวชนในชุมชนได้อย่างถูกต้องมากยิ่งขึ้น ซึ่งวัดจากการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมโครงการและการทดลองปฏิบัติการนำความรู้ที่ได้รับมาทดลองในสถานการณ์จริงบทบาทสมมุติในการสอนภาษาไทย

4.2 อภิปรายผล

จากการดำเนินงานโครงการพัฒนาความรู้ทางภาษาไทยให้กับกลุ่มครูอาสาในศูนย์โรงเรียนสอนภาษาไทย พุทธศาสนา และวัฒนธรรม รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย รุ่นที่ 2 มีการดำเนินงานเป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ มีปัจจัยสนับสนุนความสำเร็จโดยสรุป ดังนี้

4.2.1 ศักยภาพของบุคลากร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มีบุคลากรและคณาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถ เอื้อต่อการให้บริการทางวิชาการตามพันธกิจและประเด็นยุทธศาสตร์ในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชนและท้องถิ่นด้านบริการวิชาการและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ซึ่งไม่เพียงเฉพาะแต่ในประเทศไทย การให้บริการวิชาการควรครอบคลุมไปถึงต่างประเทศได้แก่ รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย เป็นการแสดงศักยภาพของบุคลากรมากยิ่งขึ้น

4.2.2 ความสำคัญของโครงการนำมาซึ่งความร่วมมือ (MOU) ร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา กับสมาคมสยาม รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย และดำเนินกิจกรรมร่วมกันเป็นปีที่ 2

4.2.3 โครงการพัฒนาความรู้ทางภาษาไทยให้กับกลุ่มครูอาสาในศูนย์โรงเรียนสอนภาษาไทย พุทธศาสนา และวัฒนธรรม รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย รุ่นที่ 2 สามารถให้ความรู้และทักษะการสอนภาษาไทยแก่ครูอาสา เพื่อที่จะได้นำไปถ่ายทอดให้เยาวชนในชุมชนต่อไปได้อย่างถูกต้อง อันจะเป็นการหวงแหนรักษาภาษาไทยให้ถูกต้องตามแบบแผนสืบไป

4.3 ปัญหาอุปสรรค

เนื่องด้วยวันเวลาในการจัดกิจกรรมคือวันศุกร์ และวันเสาร์ ตรงกับวันหยุดของทางประเทศมาเลเซีย แต่เป็นวันเปิดเรียนในรายวิชาภาษาไทยในศูนย์การเรียนการสอนภาษาไทยฯ ทำให้ส่งผลกระทบต่อครูอาสาจะต้องมาเข้าร่วมอบรมเพราะมีหน้าที่ในการสอนหนังสือภาษาไทย อีกทั้งครูอาสาในโรงเรียนสอนภาษาไทยส่วนใหญ่ยังมีระดับอายุน้อย อีกทั้งยังมีเรียนพิเศษควบคู่กับการสอนในโรงเรียนภาษาไทยด้วย เลยต้องแบ่งเวลาไปเรียนพิเศษและเข้าอบรม

4.4 ข้อเสนอแนะ

4.4.1 ขอบคุนทุกคนที่มาสอนพวกเรา ให้ได้รู้เรื่องการแต่งกลอน การเขียนเรียงความ

4.4.2 อยากให้มีกิจกรรมดีๆ แบบนี้ไปเรื่อยๆ ทุกปี

4.4.3 โครงการนี้ทำให้ฉันมีความรู้เพิ่มขึ้น และหลงรักในการเขียนกลอน ครูสอนเรื่องยากให้กลายเป็นเรื่องง่าย ๆ

4.4.4 ดีใจมากที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมนี้ และต้องขอขอบคุณพี่ ๆ วิทยากรที่มาให้ความรู้คนไทยในต่างแดน

4.4.5 ฉันมีความสุขที่ได้เข้าร่วมกิจกรรม

4.4.6 ขอบคุนทุกคนที่เอาความรู้มาให้

4.4.7 ฉันชอบกิจกรรมในวันนี้มาก ๆ ทำให้ได้ความรู้มากมาย หวังว่าปีหน้าจะได้เข้าร่วมกิจกรรมดีๆ แบบนี้อีก

4.4.8 พวกเราได้รับความรู้และเทคนิคในการสอน เข้าใจถึงขั้นตอนการสอน ได้เรียนรู้การแต่งกลอน ได้ความรู้เพิ่มขึ้น และสามารถนำไปปฏิบัติงานได้ดียิ่งขึ้น

4.4.9 ครูขวัญตามีเทคนิคที่ช่วยให้การแต่งกลอน และการหาเสียงสัมผัสของกลอนได้ง่ายขึ้น

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- โครงการที่ได้รับการอนุมัติ
- เอกสารประกอบการอบรม

โลกเพียงครึ่งหนึ่ง

“ไก่อ้วนคืบละก็ครึ่ง
 เธอไม่เคยรู้
 เธอเพียงแว่วยินเมื่อยามรุ่งสาง
 ขณะตื่นรับอรุณอย่างงัวเงีย

ประวัติศาสตร์ยาวนานเท่าไร
 ทับถมไว้ด้วยอะไร
 เธอไม่เคยรู้
 เธอเพียงอ่านมันจากหน้าหนังสือ
 และมองเห็นวันคืนอันเบิกบานเบื้องหน้า

โอ้เจ้าเด็กน้อย เหล่าเยาวชน
 ฉันไม่อาจขู่เชิญเขย็นตีให้เธอเข้าใจอดีต
 ฉันไม่ควรบ่อนเธอด้วยอาหารขมขื่น
 หากในดวงตารำเริงแจ่มใสของเธอ
 ฉันมองเห็นแต่โลกเพียงครึ่งหนึ่ง

ในกระท่อมริมสวน
 ในความมืด และความเปล่าเปลี่ยว
 ฉันขับร้องเพลงเศร้าอยู่คนเดียว
 ในยามที่เธอหลับนอน
 ฉันซ่อนเร้นโลกอีกครึ่งหนึ่งเอาไว้
 เพื่อวันคืนอันแจ่มใสของเธอ
 จะไม่ถูกทำลาย”
 (พิมพ์ครั้งแรก พ.ศ. 2530 ‘รำลึกเหตุการณ์ 14 ตุลา’)

“เดินไปกับเพื่อน
ฉันยินดีที่ได้ผจญภัย
เดินไปกับครู
ฉันยินดีที่ได้เรียนรู้” (บทชื่อ ‘เดินไป’)

“ตื่นนอน บรรจงพับผ้าห่ม
กินข้าวแล้วล้างจาน
อ่านหนังสือแล้วกวาดบ้าน
เรียกว่าหน้าที่ของเจ้าหญิงน้อย” (บทชื่อ ‘เจ้าหญิง’)

“มาซิ มาซิ มาเล่นเป่ากบ
เป่าอย่างคนละวง ผลัดกันคนละที
เธอเป่าความฝัน ฉันเป่าความจริง
พองซ้อนกัน ก็ร้องไชโย” (บทชื่อ ‘เป่ากบ’)

“เมื่อฉันได้ทำสิ่งดี
ฝูงนกในหัวใจพากันร้องเพลง
เมื่อฉันหลงทำสิ่งร้ายร้าย
ฝูงนกตกใจพากันบินหนี” (บทชื่อ ‘หัวใจหยั่งรู้’)

“ขยับปีก ขยับปีก วาววาว
กระพือปีก กระพือปีก เหนินบิน
นกเอ๋ย เจ้าไปแห่งใด
ไปขอบฟ้าไกล ที่รังสายรุ้ง” (บทชื่อ ‘นกน้อย’)

“อัจฉริยะกำเนิดตั้งทารก
เริ่มต้นจากสิ่งเล็กๆ ง่ายๆ
ฝึกฝนเรียนรู้อยู่นานนาน
ครั้นแล้ว ภูมิปัญญา ก็เปล่งประกาย” (บทชื่อ ‘สิ่งสม’)

กลับบ้าน : อ่านบทกวีให้ทะเลฟัง

สวัสดิ์...ทะเลสาบ

ฉันกลับมาเยี่ยมเธออีกครั้ง

ฉันไม่ใช่กวีผู้ยิ่งใหญ่

จึงไม่อาจจรรยาถ้อยคำไพเราะมากำหนดแต่เธอ

ฉันเป็นเพียงผู้หญิงคนหนึ่ง

ซึ่งนับถือเธอเสมือนมิตรแท้

และระลึกในบุญคุณของเธอเสมอมา

ในวัยเยาว์...

ยามที่พ่อต้องไปศึกษาต่อ ณ แดนไกล

และแม่ต้องทำงานหนักเพียงลำพัง

แต่ฉันและน้องสาวก็เติบโตอย่างอบอุ่น

ด้วยเสียงเพลงที่เห่กล่อมจากเกลิยวคลี่นหน้าบ้านของเรา

ทุกเวลานาที...

บางวัน...

เราจูงมือกันไปตามชายหาด

เรียนวิชาคณิตศาสตร์ด้วยการนับแมงกะพรุน

ที่ซบร่างอ่อนระหอยบนผืนทราย

ตัวแล้วตัวเล่า

บางวัน...

เรากระโดดโลดเต้นอยู่บนรากอันแข็งแรงของต้นยางตุ่ม

จากต้นนี้...ไปต้นโน้น

เสียงหวีดร้องอย่างสนุกสนานของเรา

ปลุกปลาตีนในเลนโคลนให้สะดุ้งตื่น

และปูเปี้ยววิ่งพละ่านหาทางลงรูอย่างตื่นตกใจ

บางวัน...

เราจะทอดปลาจากใบโกงกาง
 สมมุติว่าใบนี้-ปลากะพง
 ใบนั้น-ปลาเก๋า
 และใบโน้น-ปลาสำลี
 ท่ามกลางแสงอัสดงที่อาบได้อำลาฟ้า
 สองพี่น้องกินปลารสอร่อยในความฝันจนอึ้งใจ

เสียงกลองของเรือพระน้ำ
 ดังกังวานอยู่ในม่านสีน้ำเงินของยามรุ่ง
 เราวิ่งชูพวง “ต้ม”
 เริงรำตั้งนกลอยถลาบิน

คืนลอยกระทง
 เราลอยหยวกกล้วย ใบตอง และดอกโพทะเลสีเหลืองสด
 พนมมือขอขมาต่อพระแม่คงคา
 แล้วหลับตาอธิษฐาน...
 ขอให้ความยากจนลอยหายไปจากชีวิตของเรา

สวัสดี...ทะเลหลวง
 วันเวลาล่วงเลยจนฉันเติบโตใหญ่
 เธอยังสวยสด สะอาดใส สง่างามมิเปลี่ยนแปลง

สุขขอบโลก
 ณ จุดที่ผืนน้ำกับแผ่นดินฟ้ามาบรรจบกัน
 ดวงตะวันตื่นนอนที่นั่น
 แสงแดดอ่อนอุ่นของยามเช้า
 สาดฉายลงบนห้วงทะเลกว้างใหญ่
 และส่องหัวใจดวงน้อยน้อยของผู้คนให้สงบ อบอุ่น

นานเพียงใดแล้วหนอ...

ที่แผ่นอกของผืนทรายรองรับรอยเท้าของผู้คนที่มาเยือน

ก็ล้านล้านคู่เท้ากันหนอ...

ที่ฝากความรู้สึกไว้บนเรือนร่างของเธอ

เธอมีเคยบ่น มีเคยผลัดไผ่

เธอน้อมรับไว้ทุกรอยเหยียบย่ำ ทุกรอยยิ้ม และทุกหยดน้ำตา

ในความทรงจำของเธอบันทึกไว้ว่า

หนึ่งรอยเท้าป่วยไข้ หนึ่งรอยเท้าหม่นหมอง

ประทับบนผืนทรายเคียงคู่กันไปอย่างโคกเค็ร่า

เธอจำได้ ฉันเองก็จำได้เช่นกัน...

ฟองคลื่นที่ดงามดั่งผ้าลายลูกไม้ของเธอ

บรรจงคลื่นบานลูปได้สองคู่เท้าของเราสองพี่น้อง

ดั่งจะปลอบโยนว่า...

ความป่วยไข้และการพลัดพรากเป็นสัจธรรมของชีวิต

ในท่ามกลางแดดเช้าที่แสนจะอ่อนโยนของเดือนกันยายน

ฉันกอดน้องสาวไว้ ขณะที่เธอ--ทะเลผู้อารี

ก็โอบกอดฉันไว้ด้วยเสียงคลื่นและผืนน้ำเช่นกัน

ณ วันที่เจ้าของรอยเท้าป่วยไข้เหลือสังขารเพียงหนึ่งห่อผ้าขาว

ครอบครัวของเราก็นำผู้เป็นที่รักไปฝากไว้กับเธอ--ทะเล

ถ้ากระดูกสีขาวและกลีบดอกไม้สีแดง เหลือง ขาว ชมพู

ลอยระเร่อยแนบแน่นกับแผ่นน้ำจันลับตา

ณ วันที่ฉันมาเยือนเธออีกครั้ง

ฉันมิได้มองเห็นเพียงแวแสงระยับของปลายคลื่นเท่านั้น

แต่ยังมองเห็นประกายตาที่แจ่มใส

และรอยยิ้มที่เบิกบานของน้องสาวฉันแฝงฝังอยู่ในเรือนร่างของเธอด้วย

สวัสดี...สองทะเล

ณ รัตรีนี้ฉันมีความสุขที่ได้มาเยือนอยู่ ณ ที่นี้
เพื่ออ่านบทกวีจากหัวใจให้เธอฟัง

ขอบคุณสองทะเล

เธอคือมิตรแท้ที่สถิตอยู่ในใจฉัน

นับแต่ลมหายใจแรกจนกว่าจะถึงลมหายใจสุดท้าย

เธอคือมิตรที่ยิ่งใหญ่

ฉันรักเธอ...สองทะเล.

ดวงแก้ว กัลยาณั

เปิบข้าว

เปิบข้าวทุกคราวคำ จงสู้อำนาจเป็นอาภิน
 เหนืออุทิสูทิน จึงก่อเกิดมาเป็นคน
 ข้าวนี้จะมีรส ให้ชนชิมทุกชั้นชน
 เบื้องหลังสิทุข์ทน และขมขื่นจนเขี้ยวควา
 จากแรงมาเป็นรวง ระยะเวลาสั้นเหยียดยาว
 จากรวงเป็นเม็ดพราว ล้วนทุกข์ยากลำบากเข็ญ
 เหนือหยดสักกี่หยาด ทุกหยดหยาดล้วนยากเย็น
 ปลูกไปนั้นก็สิ้นเอ็น จึงแปรรวงมาเป็นกิน
 น้ำเหนือที่เรือแดง แหละน้ำแรงอันหลังริน
 สายเลือดกษัตริย์ ที่สูญค้ำฟ้าบพัน.

จิตร ภูมิศักดิ์

ความรัก

ความรักไม่ต้องการแคว้นเดียว ความรักไม่ต้องเกี่ยวกับวันไหน
 ความรักไม่ต้องมีเวลาใด ความรักไม่ต้องใช้ให้ใครชี้
 ความรักไม่ต้องมีข้อวิจารณ์ ความรักไม่ต้องการการกดขี่
 ความรักไม่ต้องให้ใครตราตี ความรักไม่ต้องมีเส้นพรมแดน
 ความรักไม่ต้องรอข้อพิสูจน์ ความรักไม่ต้องพูดตามแบบแผน
 ความรักไม่ต้องการสิ่งตอบแทน ความรักไม่ต้องแค้นหัวใจคน
 ความรักไม่ต้องการการเป็นต่อ ความรักไม่ต้องรอขอเหตุผล
 ความรักไม่ต้องย้าความมีเงิน ความรักไม่ต้องทนที่จะรัก
 ความรักคือหัวใจให้แก่กัน ความรักคือนิรันดรมันสมัค
 ความรักคือศรัทธาสามิภักดิ์ ความรักคือความประจักษ์ในใจเรา
 ความรักคือนิยายไร้นิยาม ความรักคือความงามไร้ความเขลา
 ความรักคือหมอกควันอันบางเบา ความรักคือการเฝ้าเข้าใจกัน
 ความรักคือสำเนียงเสียงปลอบลูก ความรักคือความทุกข์และสุขสันต์
 ความรักคือเสน่ห์หาสารพัน ความรักคือความฝันอันตราตรู
 ความรักคือศิลปะของหัวใจ ความรักคือสายใยโยงใจอยู่
 ความรักคือการให้ไม่หมายรู้ ความรักคือใจคู่รู้ค่ารัก

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

กลอนวันพ่อ : พ่อ...คือ

พ่อ...คือแดดอุ่นในวันหนาว

พ่อ...คือเมฆขาวบนผืนฟ้าใส

พ่อ...คือรั้วคลื่นโถมซบทราย

พ่อ...คือร่มไม้บนทางฝุ่น

พ่อ...คือสายลมเย็นในวันร้อน

พ่อ...คือบทกลอนปลูกปลอบขวัญ

พ่อ...คือความงดงามของคืนวัน

พ่อ...คือความภาคภูมิใจของฉันทั้งชีวิต

ผู้ยิ่งใหญ่ให้ชีวิต

แม่คือผู้ยิ่งใหญ่ให้ชีวิต
 ให้ความคิดให้ความรู้เป็นครูสอน
 ให้ปัญญาให้ทรัพย์สินให้กินนอน
 เอ้ออาหารปกป้องคุ้มผองภัย
 ตั้งแต่เล็กจนใหญ่ไม่ไกลห่าง
 ทุกก้าวอย่างตามติดคอยชิดใกล้
 ไม่เห็นหน้าแม่ร้อนรุ่มเหมือนสุ่มไฟ
 ยามห่างไกลท่านห่วงหาทุกนาที่
 พระคุณแม่ล้วนฟ้ามหาสมุทร
 ใหญ่จนสุดเกินจะทำเป็นคำชี้
 แม่รักลูกรักเราเท่าชีวี
 สิ่งไหนดีแม่ให้ลูกรักผูกพัน
 ที่สิบสองสิงหาฟ้าวันแม่
 สองตาแลเหลียวมองหาของขวัญ
 มะลีน้อยพวงนี้แทนชีวิต
 ลูกหมายมั่นมากrabตักรักแม่เอ๋ย...

กลอนวันแม่ จากคุณ : [surapapi](#) (สมาชิกสนุก!)

ดินแดนมหัศจรรย์...เรายังรักกันอยู่

ณ พื้นที่แห่งหนึ่ง ทะเลสีฟ้าครามขนานสองฝั่งชายเขา ดินแดนมหัศจรรย์ที่รวมความหลากหลายของธรรมชาติ ความสมบูรณ์ของผืนดินอันอุดมไปด้วยป่าไม้นานาพันธุ์ สัตว์ป่านานาชนิด ชาวบ้านออกไปข้างนอกบ้านตั้งแต่รุ่งสางเพื่อไปกรีดยางโดยไม่ต้องกังวลแม้จะเป็นวันศุกร์ เสียงแหว่หวานยามฟ้าสว่างของนกเขาและนกกรงหัวจุกนับร้อยตัว กลิ่นน้ำชายามเช้าพร้อมการสนทนาหยอกล้อของคนต่างศาสนาที่แบ่งปันความรู้สึกของกันและกันในร้านน้ำชาแห่งนั้น ความสงบร่มเย็นของสังคม ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในดินแดนปลายด้ามขวาน ที่แฝงไปด้วยพลังมหาศาลและสามารถฝ่าฟันอันตรายไปได้ทุกสิ่ง พื้นที่ที่ใคร ๆ ก็มองว่าน่าอยู่น่าท่องเที่ยว พื้นที่ที่คนส่วนใหญ่อยากมาลงทุน เพราะเห็นว่าเป็นเส้นทางเศรษฐกิจการค้าขายการคมนาคมสะดวก เด็ก ๆ ในชนบทที่วิ่งไล่จับกันอย่างสนุกสนานแม้ตะวันจะลับขอบฟ้าไปแล้วก็ตาม...ช่วงเป็นความโชคดีของดิฉันที่ได้สัมผัสกับความรู้สึกเหล่านั้น แต่ก็น่าสลด เพราะสิ่งเหล่านั้นเป็นเพียงภาพสวยงามกับความรู้สึกดี ๆ ที่ดิฉันสัมผัสได้...เมื่อสิบปีก่อน

ท่ามกลางความหวาดกลัวของผู้คนกับเหตุการณ์ที่เลวร้ายที่เกิดขึ้นไม่เว้นแต่ละวัน ที่ได้พรากความสวยงามกับเรื่องราวดี ๆ ที่เกิดขึ้นในวันวาน...ความคิดความรู้สึกที่ถูกมองว่าพื้นที่เล็ก ๆ ตรงนี้เป็นที่อันตรายที่ถูกขีดเส้นแบ่งแยก ที่ที่เปรียบเสมือนหุบเหวลึกที่ไม่ว่าจะเดินลงไป หรือกระโดดลงไป หรือจะด้วยวิธีใดก็ตาม สุดท้ายแล้วคนที่เดินเข้าไปก็ล้วนต้องจบชีวิตไว้ ณ ที่แห่งนี้ ภายใต้ความคิดและความรู้สึกเหล่านั้นที่ใคร ๆ ก็มองว่าเลวร้าย จะมีใครสักคนใหม่ที่รู้ว่าพื้นที่แห่งนี้ ดินแดนแห่งนี้ ยังแฝงไปด้วยสิ่งมหัศจรรย์และเรื่องราวดี ๆ สิ่งดี ๆ ณ พื้นที่ตรงนี้... “ปัดตานีบ้านเรา”

“เอ๊ก อี เอ๊ก เอ๊ก” เสียงโก่ชนบทแห่งหนึ่งกำลังขันต้อนรับเช้าวันใหม่ เป็นเสียงมหัศจรรย์ที่จะดังขึ้นทุกเช้าก่อนถึงตีห้า เป็นสัญญาณบอกเวลาในการเตรียมพร้อมการปฏิบัติศาสนกิจ เมื่อถึงตีห้า เสียงการทำละหมาดของชาวมุสลิมเมื่อชาวมุสลิมทำละหมาดเสร็จก็ถือว่าการปฏิบัติศาสนกิจในช่วงเช้าของศาสนาอิสลามได้เสร็จลง ต่อมาเสียงสวดมนต์ทำนองสรภัญญะของศาสนาพุทธก็ดังขึ้น ชาวพุทธจึงสวดมนต์ไปพร้อม ๆ กัน และการปฏิบัติศาสนกิจในช่วงเชาก็เสร็จลง จากนั้นผู้คนก็แยกย้ายกันไปทำงาน บ้างก็กลับมาจากทำงานแล้ว เพราะคนที่นี่ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมทำสวน กรีดยาง จึงต้องออกไปทำงานตั้งแต่เที่ยงคืน คนที่มีสวนยางหลายสิบไร่ก็ไปกรีดยางตั้งแต่สามทุ่ม คนที่มีสวนยางน้อยหน่อยก็ไปสักตีสองแต่ส่วนใหญ่จะไปกรีดยางกันประมาณตีสองตีสาม

แสงสีส้มของตะเกียงที่ชาวบ้านแต่ละคนนำไปกรีดยางด้วยนั้น ได้ส่องขึ้นในสวนยางของแต่ละคนที่กำลังกรีดยางอยู่ เป็นสัญญาณบอกว่าเริ่มเวลาทำงานแล้ว สวนยางที่ชาวบ้านไปกรีดยางนั้นก็อยู่ใกล้ ๆ กัน สวนยางแห่งนี้จึงเป็นที่ที่เราได้มาอยู่ร่วมกันในยามรุ่ง พุดคุยกันพลางกรีดยางไปด้วย แต่การสนทนากันนี้ ในบางครั้งเราอาจจะฟังกันไม่เข้าใจซึ่งปัญหาส่วนใหญ่แล้วเกิดจากการพูดกันคนละภาษาของคนต่างศาสนาที่บ้างก็พูดภาษาไทยไม่ชัด บ้างก็ฟังภาษามลายูไม่เข้าใจ แต่นั่นก็คือความแตกต่างที่ไม่เคยก่อให้เกิดความแตกแยกขึ้นเลย ในทางกลับกันความต่างนี้ทำให้เกิดเสียงหัวเราะและรอยยิ้มขึ้น เพราะในบางครั้งการที่เราพูดคำคำหนึ่งออกมาอย่างไม่ชัดถ้อยชัดคำ ทำให้ผู้ร่วมสนทนาเข้าใจเป็นคำอื่นที่ออกเสียงใกล้เคียงกันแต่ความหมายต่างกัน บางครั้งเราก็พุดคุยกันจนใกล้จบ และเพิ่งรู้ว่าที่พูดกันมานานนั้นเป็นคนละเรื่องกัน...และเสียงหัวเราะก็จะตามมา

ดิฉันเป็นพุทธศาสนิกชนคนหนึ่งที่มีถิ่นกำเนิดใน ต.บางโกระ อ.โคกโพธิ์ จ.ปัตตานี ที่มีชาวไทยพุทธและไทยมุสลิมอาศัยอยู่รวมกันประมาณครึ่งต่อครึ่ง ในดินแดนมหัศจรรย์แห่งนี้จึงมีการดำเนินชีวิตและปฏิบัติภารกิจในแต่ละวันให้เห็นในแบบที่หลากหลาย เช่น การปฏิบัติภารกิจของแต่ละศาสนาตั้งแต่รุ่งอรุณคือ ศาสนาอิสลามจะมีการละหมาดเข้าออกเสียงตามสาย ส่วนพระพุทธรูปก็จะเริ่มเปิดเสียงบทสวดมนต์ เพื่อให้ชาวพุทธในชุมชนได้สวดมนต์ เป็นการเพิ่มสมาธิ เพิ่มสติ ให้เราหยั่งรู้อยู่เสมอว่ากำลังทำอะไรอยู่ ทำเพื่ออะไร แล้วผลที่กระทำนั้นจะทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนหรือไม่ เพื่อจะไม่ก่อให้เกิดความประมาทขึ้นในชีวิต

ส่วนด้านประเพณีวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นก็มีชนมพื้นบ้านของชาวมุสลิมที่ดิฉันเคยเห็นและประทับใจ คือ การกวนอาซุรซึ่งเป็นการทำอาหารดิบ เช่น เผือก มัน พักทอง มะละกอ ก๋วย ข้าวสาร ถั่ว เป็นต้น มารวมเข้าด้วยกันในกระทะใบใหญ่ มีไม้พายสำหรับกวน หลังจากตั้งกระทะบนเตา คั้นน้ำกะทิใส่ลงไป ต่ำหรือบดเครื่องแกงหยาบ ๆ ใส่ลงในน้ำกะทิ ช่วยกันกวนต่อไปจนเป็นเนื้อเดียวกัน เมื่อแห้งได้ที่แล้วตักใส่ถาด โรยหน้าด้วยไข่เจียวหั่นบาง ๆ แล้วตัดเป็นชิ้น ๆ แจกจ่ายกันรับประทานอย่างเอร็ดอร่อย

เมื่อประมาณปลายปีที่แล้ว ดิฉันและเพื่อน ๆ ได้รับมอบหมายจากทางโรงเรียนให้จัดทำโครงการขึ้นมาโครงการหนึ่ง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของรายวิชาการนำองค์ความรู้ไปใช้บริการสังคม ที่มีจุดประสงค์ในการฝึกให้นักเรียนเป็นคนมีน้ำใจ มีจิตสาธารณะ ดิฉันและเพื่อน ๆ รวมแปดคนได้ลงความเห็นกันว่า จะทำโครงการพัฒนาศาสนสถานใกล้บ้านที่พวกเราอาศัยอยู่ ภายใต้ชื่อโครงการ “ร่วมแรง ร่วมใจ ร่วมพัฒนา ๘ วัด ๑ มัสยิด”

การได้ร่วมกันพัฒนาศาสนสถานในครั้งนั้นไม่ใช่เพียงแค่ค่าขอบคุณและชื่นชมที่เราได้รับ หากแต่รวมถึงภาพความรัก ความสามัคคี ความมีน้ำใจ และการอยากมีส่วนร่วมของชาวบ้านต่างศาสนาได้หลอมรวมกันเป็นหนึ่งเดียว เพื่อช่วยกันทำนุบำรุงศาสนสถานให้น่าอยู่และน่าปฏิบัติศาสนกิจ โดยไม่มีใครเลยสักคนที่จะมานั่งถกเถียงกันว่า นั่นคือวัดที่ชาวมุสลิมจะเข้าไปไม่ได้ นั่นคือมัสยิดที่ไม่ควรให้ชาวไทยพุทธเข้าไป แต่ในทางกลับกัน เราทั้งสองศาสนาต่างมีความคิดที่เหมือนกันว่า นั่นคือความแตกต่างที่จะไม่มีผลต่อความผูกพันที่มีต่อกันมายาวนาน และจะไม่มีทางก่อให้เกิดความแตกแยกใด ๆ ขึ้นเลย

ช่วงนี้เป็นฤดูเก็บเกี่ยวข้าวของชาวนา ท้องนาจึงเปลี่ยนจากสีเขียวเป็นสีเหลืองทองอร่าม ชาวบ้านที่นี่จะทำนาห่างกันประมาณหนึ่งเดือน เพราะหากทำพร้อมกัน เมื่อข้าวสุกจะเก็บเกี่ยวไม่ทัน แต่หากทำนาห่างกันหนึ่งเดือน ข้าวจะสุกไม่พร้อมกัน เมื่อถึงช่วงเก็บเกี่ยวก็จะมีเพื่อนบ้านมาช่วยกันเก็บ โดยไม่มีการขีดเส้นแบ่งแยกออกให้เห็นความต่าง ช่วงเวลานี้จึงทำให้เราสองศาสนาใน ต.บางโกระ ได้ผูกพันกันมากขึ้น เพราะเวลาเหล่านี้ เราจะได้พูดคุยได้ถามสารทุกข์สุขดิบหยอกล้อกัน มีความรักความสามัคคีในการทำงานและประกอบอาชีพ ภาพเหล่านี้จึงเป็นอีกหนึ่งภาพที่มีความสวยงาม บนดินแดนมหัศจรรย์อันเต็มไปด้วยความรู้สึกดี ๆ มากมายที่น่าจดจำ กับความงามของธรรมชาติที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อให้คงอยู่ถึงคนรุ่นหลังต่อไป

กว่าหลายร้อยเหตุการณ์ความไม่สงบที่ลี้ลับแฝงไปด้วยความสูญเสียอันใหญ่หลวง ซึ่งดิฉันได้พบเจอ ยังมีอาภพรากความงดงาม น้ำใจ ความรักที่ต่างคนต่างศาสนา ณ พื้นที่แห่งนี้ได้มอบให้แก่กัน ถ้ามองความแตกต่างของคนบน

พื้นที่แห่งนี้แล้ว ก็คงเหมือนกับการทำขนมอาชูรอที่ได้นำเอาส่วนผสมหลากหลายมาหลอมรวมไว้ด้วยกัน จนในที่สุดก็กลายเป็นเนื้อเดียวกัน และยังให้รสชาติของทุกสิ่งที่มารวมกันในกระทะใบใหญ่นั้น...

ดิฉันเคยแอบหวังลึก ๆ ว่า สักวันหนึ่งคงได้ถ่ายทอดเรื่องราวดี ๆ ที่เกิดขึ้นในพื้นที่เล็ก ๆ ตรงนี้ให้ผู้คนต่างถิ่นได้รับทราบ และวันนี้ก็มาถึง ประหนึ่งเพื่อให้ผู้คนได้รับรู้ว่า ที่แห่งนี้ยังแฝงไปด้วยเรื่องราวดี ๆ อีกมากมาย และหวังว่าเรื่องดี ๆ เหล่านี้จะสามารถลบความคิดความรู้สึกเลวร้ายเก่า ๆ ที่ถูกมองว่า ดินแดนแห่งนี้มีแต่เรื่องเลวร้ายหวังว่าตอนนี้หลายคนคงรับรู้แล้วว่า ดินแดนแห่งนี้คือดินแดนมหัศจรรย์ และที่สำคัญ... “เรายังรักกันอยู่”

นางสาวมินา ยอดแก้ว

โรงเรียนโพธิ์ศรีราชศึกษา จังหวัดปัตตานี

ที่มา : ดอกไม้บานที่บ้านได้รวมผลงานเรียงความและเรื่องสั้น จากการประกวดงานเขียน “เรื่องดี ๆ

ที่บ้านเรา” ปี ๒๕๕๖, สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย กระทรวงวัฒนธรรม.

เรียงความวันแม่ โดย เด็กหญิงธัญญาเรศ ปานพีช ชั้น ป.6 โรงเรียนบ้านคลองเคียน

"แม่"

คำว่า "แม่" เป็นคำนิยามสั้น ๆ แต่ความหมายนั้นมากมายลึกซึ้งเกินจะพรรณนา แม่เป็นผู้มีบุญคุณล้นเหลือ แม่เปรียบประดุจดาว ที่คอยส่องแสงเจิดจ้าคอยนำพาลูกน้อย แม่เปรียบประดุจครูคนแรกที่คอยอบรมสั่งสอนให้ได้ดี แม่เปรียบดั่ง "นางฟ้า" ที่สูงส่งในใจหนู

วันนี้เป็นวันที่ผู้หญิงคนหนึ่งใช้สรรพนามเรียกตนเองว่า "แม่" แม่ได้ให้กำเนิดชีวิตน้อย ๆ ได้ลืมตาดูโลก เก้าเดือนที่แม่ปกป้องกับหนึ่งวันที่ต้องเจ็บปวด มีใครรู้อ่างว่าคุณหญิงคนที่หนูเรียกว่า "แม่" จะต้องเจ็บปวดแค่ไหน วันที่หนูเกิดเป็นวันที่แม่เจ็บ แต่กลับกลายเป็นวันที่แม่มีความสุขที่สุด เมื่อได้เห็นแววตาอันใสซื่อบริสุทธิ์ของลูกน้อย

ถึงวันนี้เป็นวันที่แม่เจ็บที่สุดในชีวิต แต่เป็นวันที่ประเสริฐของอีกชีวิตหนึ่ง แต่ลูกบางคนอาจจะไม่นึกถึงวันนี้มากนัก มีใครรู้อ่างว่าคุณหญิงคนที่หนูเรียกว่า "แม่" จะต้องเจ็บปวดแค่ไหน วันที่หนูเกิดเป็นวันที่แม่เจ็บ แต่กลับกลายเป็นวันที่แม่มีความสุขที่สุด เมื่อได้เห็นแววตาอันใสซื่อบริสุทธิ์ของลูกน้อย

ถึงวันนี้เป็นวันที่แม่เจ็บที่สุดในชีวิต แต่เป็นวันที่ประเสริฐของอีกชีวิตหนึ่ง แต่ลูกบางคนอาจจะไม่นึกถึงวันนี้มากนัก มีใครรู้อ่างว่าคุณหญิงคนที่หนูเรียกว่า "แม่" จะต้องเจ็บปวดแค่ไหน วันที่หนูเกิดเป็นวันที่แม่เจ็บ แต่กลับกลายเป็นวันที่แม่มีความสุขที่สุด เมื่อได้เห็นแววตาอันใสซื่อบริสุทธิ์ของลูกน้อย

แม่ไม่เคยมีคำว่า "ไม่" หรือ "ไม่ให้" กับลูก บางครั้งที่แม่ดุ แม่ทำไปก็มันเกิดจากความรัก ความผูกพันและความห่วงใย ที่แม่คนหนึ่งจะมีให้ แม่ทุกคนอยากให้ลูกเติบโตเป็นคนดี ลูกเป็นความหวังของพ่อแม่ เป็นดวงแก้วตาดวงใจ แม่คอยเป็นกำลังใจให้และคอยความสำเร็จของลูกว่าลูกจะประสบความสำเร็จในภายหน้า เป็นคนดีของแม่ เป็นคนดีของสังคม และเป็นคนดีของประเทศชาติ

เราได้เกิดมาครั้งหนึ่งในชีวิต เราเคยทำให้แม่มีความสุขบ้างหรือยัง สำหรับลูกบางคนเขาไม่มีโอกาสที่จะตอบแทนพระคุณแม่ สำหรับลูกที่มีโอกาส ควรรีบตอบแทนพระคุณของแม่เมื่อตอนที่ยังมีชีวิตอยู่ในฐานะที่หนูเป็นลูกคนหนึ่ง หนูจะตอบแทนพระคุณแม่ให้สมกับที่แม่รัก และหนูรักแม่ตลอดไป

เรียงความวันแม่ โดย เด็กหญิงจันทรา มาศ ประดิษฐ์พล (ปลา) ชั้น ม. 3 โรงเรียนสัมมาสิกขา สันตือโศก

ความรักของแม่นั้นยิ่งใหญ่เสมอสำหรับข้าพเจ้า ไม่มีใครในโลกนี้อีกแล้วที่จะรักเรายิ่งกว่าชีวิต รักชั่วนิรันดร์ และยอมทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อลูก ให้อภัยลูก แม้ว่าลูกจะทำผิดมาสักกี่ครั้งก็ตาม เป็นความรักที่อยู่เหนือกาลเวลา และเหนือเหตุผลอื่นใด

แม่มีความรักให้ลูก มีเยื่อใยระหว่างแม่และลูกที่ไม่สามารถตัดขาดได้ แม่เป็นแม่ที่ดีของลูกอยู่เสมอนับตั้งแต่ข้าพเจ้าจำความได้ ข้าพเจ้านับได้ไม่ถึงครึ่งเลยด้วยซ้ำ ก็กับการได้เห็นหน้าคนที่ขึ้นชื่อว่า "แม่" ตั้งแต่เล็กจนโต ข้าพเจ้าจะได้อยู่กับอา ปู่ และย่ามากที่สุด จนจะคิดว่าเขาเป็นพ่อ-แม่ เราอยู่แล้ว แต่จนมาวันหนึ่งแม่ก็ได้มาเยี่ยมข้าพเจ้า มาถามว่าข้าพเจ้าอยู่นี้เป็นอย่างไร มีความสุขไหม แต่ข้าพเจ้าก็ตอบความเป็นจริงอย่างที่ข้าพเจ้ารู้สึก ว่า สนุกและมีความสุขเมื่อได้มาอยู่ที่นี่ แต่รู้หรือไม่ว่า แม่ของข้าพเจ้า มาพร้อมกับใคร มาพร้อมกับคนที่ขึ้นชื่อได้ว่าเป็น "พ่อ" หรือ "พ่อเลี้ยง" ของข้าพเจ้า และลูกคนใหม่ของเขา ที่จริงก็นับว่าเป็นน้องของข้าพเจ้าเช่นกัน เฮ้อ ! เหนื่อยใจกับชีวิตของข้าพเจ้าจริง...จริง

นับตั้งแต่วันนั้นที่ข้าพเจ้าได้เจอกับแม่ ก็ทำให้ข้าพเจ้ามีคำถามคอยถามตัวเองมาตลอดว่า ทำไม ... ทำไม แล้วก็ทำไม ? เราถึงไม่มีครอบครัวที่อยู่กันอย่างมีความสุขและอบอุ่น ได้อยู่กันพร้อมหน้าพร้อมตาแบบคนอื่นบ้างนะ บางครั้งข้าพเจ้าก็รู้สึกน้อยใจที่แม่ของข้าพเจ้าแบ่งความรักที่เต็มร้อยให้กับน้องที่ข้าพเจ้าไม่มีความรู้สึกที่ว่าเขาคือน้องของข้าพเจ้าเลย และทุกครั้งที่แม่โอบกอดน้อง มันทำให้คิดถึงข้าพเจ้าตอนเด็ก ๆ ที่ไม่เคยมีแม่คนนี้มีมาโอบกอดเลย และทุกครั้งที่เห็นแม่และน้องไปเที่ยวด้วยกัน ข้าพเจ้ารู้สึกเหมือนว่าเป็นส่วนเกินของครอบครัวนี้ เป็นลูกนอกคอกที่ใครต่อใครไม่ต้องการ ข้าพเจ้าถามตัวเองตลอดเวลาว่า ข้าพเจ้าเป็นลูกเขาหรือเปล่า หรือเป็นลูกใครกันแน่

มีอยู่ครั้งหนึ่งที่มันทำให้ข้าพเจ้ารู้แน่ ๆ ว่า ข้าพเจ้าไม่ใช่ลูกของเขา มันคือความคิดที่คิดในเวลานั้น เขาขอมยกข้าพเจ้าให้กับอาเพียงแค่งเงินไม่กี่บาท ข้าพเจ้าอยากถามทุกคนว่า นี่หรือความรัก ของแม่ที่มีให้ต่อลูก

ระยะเวลา 11 ปีที่ผ่านมา ข้าพเจ้าไม่เคยได้รับความรักจากผู้เป็นแม่ ได้รู้จักแต่ความรักที่อาหยิบยื่นมาให้ ด้วยความรักที่เต็มร้อย ข้าพเจ้าเขียนและอ่านคำว่าแม่ได้ แต่ข้าพเจ้าไม่รู้จักความหมาย และไม่เคยเห็นตัวตน วันที่ข้าพเจ้ารู้สึก "เจ็บ" และอยากร้องไห้ และอยากตะโกนให้โลกรู้ว่า "ข้าพเจ้าเกลียดแม่" เป็นวันที่ข้าพเจ้าต้องไปจับฉลากเตรียมชั้น ม. 1 อาของข้าพเจ้าบอกกับแม่ว่า ไปให้กำลังใจปลาหน่อยซิ ตอนนั้นข้าพเจ้ารู้สึก ว่า ตื่นเต้นและดีใจมาก ว่าแม่ของข้าพเจ้าจะต้องไปให้กำลังใจแน่ ๆ เลย มันเป็นความระทึกใจที่ไม่มื่ออะไรจะเปลี่ยนแปลงได้

แต่สิ่งที่แม่ข้าพเจ้าเอ่ยปากออกมาว่า "ไม่ไปหรอก มันจะเป็นอย่างไรก็ช่าง สอบได้-ไม่ได้ก็ช่างหัวมัน" ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึก ว่า ไม่อยากไปจับฉลากแล้ว ความรู้สึกที่ปวดร้าว น้ำตาที่อยากจะรินไหลออกมา ในตอนนั้นอยากให้แม่ได้รู้ว่า ข้าพเจ้าหวังเพียงสักครั้งที่จะให้แม่เข้ามาโอบกอดข้าพเจ้า และถามว่าสบายดีไหม ? แต่...ไม่มีเลย แม่แต่เสียงที่เปล่งออกมาจากหัวใจของแม่ แต่แล้ว พอข้าพเจ้าลงจากเวทีการจับฉลาก ข้าพเจ้าเห็นผู้หญิงคนแรก ที่มายืนต่อหน้าข้าพเจ้า ไม่ใช่ใครเลย คนคนนั้น คือ "แม่" ของข้าพเจ้านั่นเอง ความรู้สึกตอนนั้นของข้าพเจ้า เหมือนโลกสดใสงดงามขึ้นกว่าเดิม ข้าพเจ้ามีความรู้สึกเข้าใจแม่มาก จนข้าพเจ้าได้เข้ามาเรียนโรงเรียนแห่งนี้

จนเหตุการณ์หนึ่งที่ทำให้ข้าพเจ้าอยากกราบขอโทษแม่ที่คิดไม่ดีและไม่เข้าใจในแต่ก่อน คือตอนที่ข้าพเจ้ามีดบาด และต้องผ่าตัด ต่อเส้นเอ็น ข้าพเจ้าได้โทร. ไปหาแม่ บอกแม่ว่าข้าพเจ้าต้องผ่าตัด เสียงที่แม่พูดออกมาสั้นเครือเหมือนน้ำตาแม่จะไหล แต่ได้รู้ว่าแม่ห่วงใยข้าพเจ้า แค่นี้ก็ทำให้ข้าพเจ้าดีใจแล้ว หลังจากนั้นไม่กี่วัน ข้าพเจ้ารู้ว่าวันที่ข้าพเจ้าเข้าห้องผ่าตัด และวันที่แม่รู้เหตุการณ์ แม่ร้องไห้แทบจะเป็นลม ล้มพับลงกับพื้น ในเวลานั้นข้าพเจ้าอยากวิ่งออกมาจากห้องผ่าตัด แล้วมากอดแม่ และทุกครั้งที่ข้าพเจ้าถามแม่ว่า ตอนที่ข้าพเจ้าเข้าห้องผ่าตัดแม่ร้องไห้หรือ แต่แม่กลับตอบว่า "เปล่า ! ไม่ได้ร้องไห้ ฝุ่นมันเข้าตาเฉย ๆ" นับตั้งแต่นั้น ข้าพเจ้าเข้าใจความรักของแม่ จนถึงทุกวันนี้

วันแม่ปีนี้อยากบอกแม่คำเดียวว่า "รักแม่" แม้เป็นเพียงคำสั้น ๆ แต่ก็ออกมาจากหัวใจของลูกคนนี้ และจะ "รักแม่" ตลอดไปค่ะ

แม่จำ...จากนี้ลูกจะรัก...

จะหวงแหนทุกนาทีทุกเวลา...

จะถนอมความสัมพันธ์เพื่อพันธูก...

จะร่วมร้อยถ้อยเรียงเคียงคู่กัน... จะพุ่มพักความสัมพันธ์ที่ฝันหา...

ที่มีค่าตอนเราอยู่ด้วยกัน...

จะร่วมปลูกต้นรักถักความฝัน...

เป็นมาลัยจากฉันสู่แม่เอย...

เรียงความวันแม่ โดย เด็กหญิงพิราพร เจริญยศ โรงเรียนขุนทะเลวิทยาคม ชั้น ม. 3 รางวัลชนะเลิศ การประกวดเขียนเรียงความวันแม่ เนื่องในงานเบิกฟ้า อบต.ขุนทะเล พบประชาชน ครั้งที่ 8 ประจำปี 2555 จัดโดยองค์การบริหารส่วนตำบลขุนทะเล

"...แม่ แม่ แม่ คำนี้มีความหมาย มีพระคุณมากมายหลายสถาน
แม่เป็นได้หลายสิ่งหลายประการ เป็นธนาการ เป็นพระพรหม เป็นร่มไทร
เป็นผู้ให้กำเนิดเกิดลูกรัก เป็นผู้ให้ที่พักพิงอาศัย
เป็นผู้ให้การดูแลอุ่นกายใจ เป็นผู้ให้อะไร ๆ ไม่รามือ"

กลอนบทนี้คือเสี้ยวหนึ่งของพระคุณ ซึ่งมีอีกมากที่พรรณนายังไงไม่มีอันหมด และไม่มีวัน
ทดแทนได้หมด

แม่คือบุคคลที่รักเรามากที่สุดตั้งแต่ยังไม่รู้จักเรา เพราะแม่คอยถนอมดั่งไข่ในหิน และพอ
เราโตมา แม่สอนให้เรารู้จักอะไรมากมาย และแม่ชอบพูดอยู่เสมอว่า "แม่ทำได้ทุกอย่างเพื่อลูก" ซึ่งฉันก็เชื่อ
และต่อมาแม่ฉันล้มป่วย ฉันได้ยินเสียงแม่ร้องครวญครางเพราะความเจ็บปวด ฉันจึงถามแม่ว่า "แม่เจ็บมาก
ไหม ให้ลูกช่วยอะไรไหม"

แม่บอกว่า "ไม่เป็นไรลูกนอนต่อเถอะ" ทั้ง ๆ ที่แม่เจ็บจนแทบทนไม่ไหว และเมื่อถึงวันเกิด
ฉัน หลาย ๆ คนมีความสุขกับวันเกิด แต่ฉันกลับหัวใจสลายเมื่อได้ยินคำว่า "แม่เสียชีวิตแล้ว" ฉันร้องไห้ไม่ออก
เพราะตกใจ ทำอะไรไม่ถูก เพราะอยู่กับแม่มาโดยตลอด ไม่เคยห่างกันไปไกล แต่แล้วมาวันนี้ คนที่ฉันให้ความ
เคารพและรักเท่าชีวิตฉันกลับหายไปจากชีวิตฉัน แต่ฉันรักแม่ยังรักไม่เท่าแม่รักฉัน เพราะแม่รอคอยวันเกิดฉัน
มาโดยตลอด รอที่จะมอบของขวัญให้ฉัน ซึ่งมันไม่ใช่ของขวัญที่แปลกหรือพิเศษอย่างไร แต่มันเป็นเงินจำนวน
500 บาทที่แม่กำไว้ในมือจนนาที่สุดท้ายของชีวิต

ตั้งแต่นั้นมา ฉันเข้าใจถึงคำพูดที่แม่เคยพูดว่า "เมื่อไม่มีแม่แล้วลูกจะได้รู้อะไรอีกมาก"
ซึ่งบัดนี้ฉันได้รู้แล้วว่า มันเหงา ว่าเหว เพราะตั้งแต่แม่จากไปหัวใจไม่เคยลืมคำสอนที่แม่เตือนมันยังอยู่ในใจ แต่
มาวันนี้แม่กลับไม่ได้เห็นลูกเติบโตสมดังที่แม่ปรารถนา แต่ไม่ว่ายังไงลูกก็จะทำตามที่แม่สอนทุกอย่าง เพื่อให้
แม่รับรู้ว่าลูกรักแม่มากและไม่เคยลืมแม่เลย

ลูกซื่อมาลยวันนี้ไม่มีใครให้กราบก็รู้ เพราะแม่อยู่บนฟ้าไกล แต่ยังไงลูกก็จะขอกราบแม่ทุก
ปีทุกชาติ และไม่ว่าที่ปีก็ชาติก็ขอให้ลูกเกิดมาเป็นลูกแม่เหมือนเดิม เพราะแม่คือแม่ที่เก่งกาจ กล้าหาญที่สุด
และรักลูกตั้งดวงใจ และไม่ว่าที่ปี ลูกก็จะขอพรนับดีแม่ต่อไปเท่าที่ลูกคนนี้จะทำได้ ลูกรักแม่ไม่เคยเปลี่ยน
และไม่เคยลืม สุดท้ายนี้ ลูกไม่เคยน้อยเนื้อต่ำใจที่ลูกไม่มีแม่กอด เพราะแม่อยู่ในใจตลอดเวลา และลูกขอเก็บ
แม่ไว้ในใจตลอด ทุกความรู้สึก ทุกความทรงจำ

แบบสอบถามความพึงพอใจในโครงการพัฒนาความรู้ทางภาษาไทยให้กับกลุ่มครูอาสาในศูนย์
 โรงเรียนสอนภาษาไทย พุทธศาสนา และวัฒนธรรม รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย รุ่นที่ 2 :
 การแต่งบทร้อยกรอง การเขียนเรียงความ และการใช้เกมในการเรียนการสอนภาษาไทย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เข้าอบรม

- เพศ เพศชาย เพศหญิง
- อายุ อายุ 10-20 ปี อายุ 21-30 ปี อายุ 31 ปีขึ้นไป
- ระดับการศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อุดมศึกษา

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจด้านต่าง ๆ ต่อโครงการ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความพึงพอใจของท่าน

ประเด็น	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. ประเด็นด้านการให้บริการ					
1.1 การประชาสัมพันธ์กิจกรรม					
1.2 บรรยากาศของการจัดกิจกรรม					
1.3 ระยะเวลาการจัดกิจกรรม					
1.4 ความเหมาะสมของรูปแบบการจัดกิจกรรม					
1.5 การมีส่วนร่วมของผู้เข้าร่วมกิจกรรม					
2. ประเด็นด้านสิ่งอำนวยความสะดวก					
2.1 สถานที่ในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม					
2.2 ความเพียงพอของวัสดุ/อุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรม					
3. ความพึงพอใจด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่และวิทยากร					
3.1 การให้บริการของเจ้าหน้าที่					
3.2 วิทยากรมีความรู้และทักษะการสอนภาษาไทย					
3.3 การถ่ายทอดความรู้ของวิทยากรมีความชัดเจน					
4. ความพึงพอใจด้านการนำไปใช้ประโยชน์					
4.1 ผู้เข้าร่วมโครงการสามารถเป็นต้นแบบครูอาสาเพื่ออบรมทักษะทางภาษาไทยแก่รุ่นต่อ ๆ ไปได้					
4.2 ผู้เข้าร่วมโครงการเกิดความหวงแหนในภาษาไทย และมีจิตอาสาที่จะสอนภาษาไทยต่อไป					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

ประมวลภาพโครงการพัฒนาความรู้ทางภาษาไทยให้กับกลุ่มครูอาสาในศูนย์โรงเรียน
สอนภาษาไทย พุทธศาสนา และวัฒนธรรม รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย : การแต่ง
กลอน การเขียนเรียงความ และการใช้เกมในการเรียนการสอน
วันที่ 13-15 กรกฎาคม 2561
ณ โรงเรียนวัดพิกุลทองวราราม รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย

คณะผู้จัดทำ
โครงการพัฒนาความรู้ทางภาษาไทยให้กับกลุ่มครูอาสาในศูนย์
โรงเรียนสอนภาษาไทย พุทธศาสนา และวัฒนธรรม รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย
รุ่นที่ 2

ผู้รับผิดชอบหลัก

อาจารย์ขวัญตา ทวีสุข อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย (ศศ.บ.)

ผู้รับผิดชอบ

อาจารย์สวพร จันทรสกุล	อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย (ศศ.บ.)
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปองทิพย์ หนูหอม	อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย (ศศ.บ.)
อาจารย์โสภณ พฤกษวานิช	อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย (ศศ.บ.)
อาจารย์ชูโรดา เจะนิ	อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย (ศศ.บ.)
นางสาวรุสฎา ซีบะ	นักวิชาการศึกษา